

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku K. B. N. , A. B., B. R., U. M. i E. K.
przy uczestnictwie F. R.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 4 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) oddala wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy W. B., U. M., B. R. i E. K. wniesli o stwierdzenie, że nabyli wspólnie przez zasiedzenie najpóźniej z dniem 1 stycznia 2009 r. udział w wysokości 52/336 części we współwłasności nieruchomości położonej w B. przy ul. K., dla której prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...) oraz udział w wysokości 48/336 części we współwłasności nieruchomości położonej w B. przy ul. O., dla której prowadzona jest księga wieczysta KW Nr (...).

Sprawa ta została połączona na podstawie art. 618 § 2 k.p.c. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą wcześniej wszczętą z inicjatywy W. B. o zniesienie współwłasności wyżej wskazanych nieruchomości.

W związku ze śmiercią W. B. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze wnioskodawczyń K. B. N. oraz A. B. .

Postanowieniem wstępnym z 20 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w B. oddalił wniosek o stwierdzenie zasiedzenia udziałów we współwłasności obu nieruchomości, a Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z 4 lutego 2016 r. oddalił apelację wnioskodawców.

Postanowienie to zaskarżyli skargą kasacyjną wnioskodawcy, wskazując, jako wartość przedmiotu zaskarżenia, kwotę 125 000 zł, którą uprzednio wskazali także jako wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane w sprawie o zniesienie współwłasności i rozstrzygnęło spór o prawo własności w rozumieniu art. 618 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, od postanowienia sądu drugiej instancji wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności i dział spadku, którego przedmiotem jest rozstrzygnięcie sporu określonego w art. 618 § 1 w zw. z art. 688 k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150 000 zł (porównaj między innymi postanowienia z 26 kwietnia 2001 r. II CZ 13/01, OSNC 2001/12/181, z 14 stycznia 2010 r. IV CZ 112/09, z 26 sierpnia 2010 r. II CSK 229/10 i z 7 grudnia 2012 r. III CSK 288/12, wszystkie nie publ.).

Uregulowanie przyjęte w art. 618 k.p.c. świadczy o tym, że ustawodawca decydujące znaczenie przywiązał do trybu, w jakim toczy się sprawa, a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia sądu. Niezależnie bowiem od tego, co jest przedmiotem decyzji jurysdykcyjnej, rozstrzygnięcie zapada w sprawie o dział

spadku (porównaj m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2001 r. II CZ 13/01, OSNC 2001/12/181).

Z tych przyczyn skarga kasacyjna wnioskodawców, w której wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 125 000 zł, jest niedopuszczalna, zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. i jako taka podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów odpowiedzi na skargę, bowiem nie zawarto w niej argumentów uzasadniających odrzucenie skargi z powodu jej niedopuszczalności, a zatem koszty takiej odpowiedzi na skargę nie mogą być uznane za koszty celowej obrony (porównaj między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14, LEX nr 1554584).